SOLDATUL

Nr. 216 | APARE MARTEA, JOIA și SAMBATA | **Foaie de lămuriri și informații pentru ostași** | REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA STR. SARINDAR Nr. 5-7-9 BUCUREȘTI

PACTUL ANTIKOMINTERN

La 25 Noembrie 1941, acum un an, două țări europene, in frunte cu România și Finlanda și două țări asiatice, China naționalistă și Manciuko, semnau alăturea de Germania, Italia și Japonia pactul antikomintern, care avea să definească in istorie nu numai sensul războiului din Răsărit, ci și voința omenirii civilizate de a-și apăra zestrea ei de cultură, de ordine și de bună ințelegere. Lupta impotriva bolșevismului căpăta astfel aureola unui inalt ideal uman.

Incă din 1936, Germania lui Adolf Hitler a ințeles marea primejdie a bolșevismului și impreună cu Japonia a fixat o atitudine programatică mondială de acțiune pentru stăvilirea răspândirii comunismului in lume. Termenii pactului antikomintern au fost indicați de ingrozitoarele forme ale destrucției comuniste din Spania inecată in sânge și foc. Se manifesta acolo, la extremitatea apuseană a Europei, toată cinica pornire de ură a iudeo-bolșevismului impotriva omenirii, iar lumea năucită de vorbăria interesată a politicianismului zis democrat, de structură masonică și de năzuințe iudaice, lumea narcotizată de gălăgia presei iudaice internaționale, nu vedea și nu ințelegea nimic. Pactul antikomintern semnat de Japonia și de Germania la Berlin era un avertisment pentru această lume orbită, incapabilă atunci să judece și să reacționeze.

Peste cinci ani, campania din Răsărit a limpezit lucrurile. Formidabila pregătire militară a Uniunei Sovietice impotriva căreia porniseră armatele Germaniei, cu armatele României și Finlandei la flancuri, acestea știind din cruntă experiență, ce inseamnă primejdia bolșevică au deschis ochii lumei intregi. Cele 11 adeziuni de la 25 Noembrie 1941 sunt cea mai vie dovadă că numai după cinci luni de războî și cu bolșevicii aruncați la peste 1000 de chilometri de granițele Europei, popoarele lumei și-au dat seama, că au scăpat de o gravă amenințare și că datoria lor este să sprijine, cu toate puterile lor lupta dusă in răsărit până la complecta stârpire a nebuniei destructive comuniste.

Ne găsim azi, un an de la semnarea acestui legământ al cumunenei și după o vară de mari biruințe in Răsărit, intăriți in credința noastră luptătoare și mai hotăriți ca totdeauna de a ne duce misiunea până la capăt. Forța combativă a armatei bolșevice este incomparabil redusă față de aceea pe care o putea manifesta acum un an, iar sentimentul de solidaritate europeană, din care se naște Europa înoită, pașnică și dreaptă, de mâine, este considerabil sporit in conștiința tuturor popoarelor vrednice să trăiască.

D. I. Cescu

Un cuib de mitralieră românească la Nalcik (P. K.)

Mergem mai departe!

de cpt. TRANDAFIR N. NICOLAE

Dacă deschidem cărțile istorice in care se vorbește despre trecutul nostru, vom vedea că in toate vremurile, Rusia a constituit o permanentă amenințare și un mare pericol pentru interesele noastre românești.

In anul 1812 a smuls din trupul Moldovei, BASARABIA, in 1877 ne-a răpit cele 3 județe pe care le obținusem cu 20 de ani mai inainte, iar in 1940 bolșevicii cotropeau BUCOVINA și BASARABIA, pe care le-au desrobit părinții noștri in 1918 cu prețul sângelui și al vieții lor.

Războiul actual impotriva Sovietelor este o necesitate vitală pentru neamul nostru.

Data de 22 Iunie 1941 când ne-am alăturat de armata germană și am pornit pentru recâștigarea teritoriilor răpite in 1940 și pentru distrugerea definitivă a communismului, rămâne o dată mare in istoria noastră.

Incleștarea de astăzi a atâtor națiuni in cel mai mare conflict pe care l-a cunoscut vre-odată istoria, vine să confirme atât temeiurile războiului impotriva Sovietelor, cât și pericolul ce il reprezentau pentru Europa.

Voroșilov — capul armatelor bolșevice — la o consfătuire secretă in prezența lui Stalin, s'ar fi exprimat inainte de războiu, astfel: „In 15 zile vom ajunge la Carpați și de acolo vom copleși toată Europa".

Visul comuniștilor a fost spulberat și odată cu acesta pericolul moscovit a fost indepărtat la mii de kilometri de patria noastră iubită.

Toate popoarele Europei luptă cot la cot, pentru sdrobirea armatelor bolșevice.

Omenirea intreagă se găsește la o mare răspântie a istoriei. Vârtejul de foc in care au intrat toate noroadele va deschide drumuri de biruință numai celor care vâslesc cu toată puterea lor de jertfă și de credință.

In această privință in cuvântarea rostită la radio in ziua de 22 Iunie 1941, Domnul Mihai A. Antonescu, vice președintele Consiliului de Miniștri se exprima astfel: „După cum viața nu este făcută pentru trădători sau lași, nici istoria nu este creeată pentru popoare slabe".

In istoria noastră există un adevăr care a uimit pe oricine a cercetat trecutul nostru. Nu ne-am luptat nici odată cu popoare mai mici decât noi. Intotdeauna ne-am războit cu asupritori lacomi și mult mai puternici. Cu toate acestea am invins și vom birui și acuma când avem norocul să luptăm alături de armata germană, cea mai faimică oștire din lume.

Pe linia unei tradiții de luptători neintrecuți, găsim astăzi cot la cot ostașii români și germani.

In războiul pe viață și pe moarte pe care il purtăm cu toată convingerea, gândul nostru este nestrămutat in obținerea victoriei finale.

Sub semnul crucii, simbolul dreptății și al istoriei noastre, neamul românesc a biruit întotdeauna.

Colosul forțelor sovietice a fost in bună parte capturat și distrus. Armatele româno-germane inaintează in Caucaz, in timp ce uriașele sforțări ale Sovietelor n'au reușit să miște frontul aliat nici-un pas.

Sub loviturile masive ale forțelor româno-germane, in anul acesta, s'a cucerit un spațiu de 2 ori mai mare de cât România, reprezentat prin bazinul DONETULUI, DONULUI și KUBANULUI din CAUCAZ, până la VOLGA, regiune de cea mai mare importanță din punct de vedere economic și militar.

Ultimile informațiuni arată că in rândurile bolșevicilor s'au mărit nemulțumirile, actele de indisciplină cresc mereu, iar foamea și molimele seceră mii de vieți.

Oastea sovietică a fost complectată cu copii și femei, fără nici-o instrucție sau pregătire, iar nevoile materiale de toate categoriile nu mai pot fi implinite.

Sub sancțiunea acestor lipsuri moralul armatei sovietice descrește necontenit.

Incercările anglo-americane de a creea un al doilea front, au rămas simple promisiuni, după catastrofala infrângere dela DIEPPE.

Cascada prăbușirii sovietice nu mai poate fi impiedicată de nimeni, iar armatele româno-germane își urmează mai departe marșul lor glorios.

Peste veacuri drumul nostru de biruință impotriva bolșevismului va străluci cu lumină de astru.

Mergem mai departe spre Est cu credința fermă că lupta noastră din răsărit stinge pentru totdeauna pericolul roșu.

ȘCOLI PENTRU ORFANII DE RĂZBOIU

Ministerul Apărării Naționale a decis infiintarea la Arad, Brașov, Tg. Ocna și Cozia, școli primare cu internat pentru orfanii și fiii invalizilor din războiu. Aceste institută, cari vor purta toate numele de „Colegiul militar Mareșal Ion Antonescu", au de scop de a forma din copiii celor ce și-au sacrificat viața sau sănătatea pentru Patrie, „cetățeni vrednici insuflețiți de spirit de muncă cinstită in orice ramuri de activitate ar fi chemați să lucreze".

Elevii sunt interni, având întreaga întreținere gratuită.

O altă măsură luată de autoritățile Statului, s'a pus in practică chiar in zilele acestea in Capitala țării și dovedește mai mult decât orice, solicitudinea care se acordă eroilor noștri. Este vorba de felul cum vor călători invalizii de războiu cu trenul. Toți acei cari vor pleca din București, se vor prezenta la Postul de Jandarmi al Legiunii C. F. R. pentru a fi conduși de un jandarm in vagonul destinat transportului. Toți acei invalizi cari vin apoi in București, se vor prezenta aceluiași post de jandarmi, pentru a primi relațiile necesare, iar acei cari vin in tranzit intre alte garnizoane, vor fi indrumați, adăpostiți și hrăniți în localurile special amenajate în acest scop la gara București-Nord.

Mai adăogăm la aceste măsuri, atitudinea admirabilă pe care o are țara față de chemarea guvernului pentru subscrierea pentru Palatul Invalizilor. Subscrierea abia începută are de pe acum rezultate frumoase.

Am citat la întâmplare trei măsuri luate recent, dar grija guvernului pentru eroii țării nu e de dată recentă și nu se va opri numai aici. Tot celace trebuie făcut pentru eroi s'a făcut și se va mai face.

A lupta pe front e o datorie și o onoare. Patria nu-și poate apăra existența decât prin jertfirea sângelui fiilor săi. Nimeni nu-și poate precupeți viața, pentru că războaiele nu se câștigă decât prin totală abnegație și jertfă de sine. Dar cei cari își jertfesc viața pe câmpul de luptă cu cea mai largă generozitate, au dreptul la rândul lor de ințelegerea și recunoștința țării. Pe urma lor pot rămâne orfani sau văduve. Jertfa lor ar fi neințeleasă și nepretuită dacă cei cari sufere pe urma lor n'ar fi imbrățișați de țară.

Condus de acest gând Mareșalul țării a ridicat in stima tuturor pe cei reintorși răniți acasă sau pe cei cari și-au pierdut tatăl ori soțul pe front.

Totul pentru eroii neamului. Ei făuresc viitorul țării și apără viața milioanelor din interiorul țării. Fără jertfa lor n'am mai putea avea siguranța zilei de mâine. Ei își dau viața pentru a o păstra pe a noastră. Ei ne dau tot ceeace au mai de preț. Se cuvine deci să dăm și noi ceva și dacă nu putem să dăm cât dau ei, să încercăm totuși să ne ridicăm tot mai aproape de frumusețea gestului lor.

Horia Ciugudeanu

Pagina Literară

TOATE LA VREMEA LOR

de VALERIU MAGUREANU

A fost odată, un flăcăiandru frumos la chip, dar iute la fire. De-i trăsnea câte una prin cap, apoi să te ţii nene, cu nebunul. Eu zic că era aşa, unde crescuse mai mult în văgăunile munţilor păscând oile.

Te miri ce visa şi când se trezea ţinea morţiş să facă visul, faptă. Noroc cu bietul taică-su care nu-l prea lăsa în apele lui şi cu biata maică-sa, care bătea la metanii şi se ruga Sfântuleţului să-i mai potolească feciorul.

Aşa, într'o zi, veni Ilie — ca aşa-i era numele — veni, zic, la taică-su şi nici una, nici două, să-l însoare.

— „Bine bă, săltatule, cum să te însor. Abia ţi-au răsărit şi ţie tuleele sub nas şi ţi-a venit pofta de însurat. Muere îţi trebue? Stăi binişor... Toate la timpul lor".

Da' Ilie o ţinea pe-a lui: „Să mă însori, că altmintreli plec în lumea luminată".

— „Du-te şi dincolo de lume; da'nu-mi încarc eu bătrâneţele cu însurătoarea unui zăbăuc ca tine".

— „Să ştii c'am şi plecat!" a... Ilie...

— „Pleacă cu Dumnezeu!" i-a... tată-su. Ce era să-i mai zică zurliului?

Şi a plecat cu ce era pe el. Nici tu parale nici primeneli nici minte grozavă, nimic, nimic... Unde-l ducea drumul, într'acolo mergea şi el... Că niciodată nu se coborîse singur la vale.

Pe la toacă, ajunse la o vie... Acolo veselie, nu încărie... Că o culegeau... Fete mari, flăcăi lăutari, must... Trai ca la rai.

— „Măi flăcăule", i-a fost zis unu. „Văz că eşti călător, la abate-te şi tu şi soarbe o bărdacă plină cu must".

Şi s'a abătut „flăcăul" şi a băut, nu o bărdacă, nici două nici trei... Câte? Nici el nu mai ţinea minte. Că de! mustul era dulce şi pe degeaba. Unde mai pui că erau şi nişte gaşperi, care cântau de te secau la ficaţi:

„Amărât sunt ca pelinul.
„Mă'ndulceşte numai vinul
„Is rănit la inimioară,
„Şi bolesc de'un an şi-o vară
„Beau cu oala
„Piere boala.
„Beau cu cana,
„Vindec rana".

Şi unde-i trăgea ţângăul la chiote! Maică, maică! Şi unde nu ţi-a luat pământul la zobeală cu o „chiuabu" de ziceai că joacă pe ţeragai... De! must nu băuse el de când îl făcuse măsa.

Hăt, târziu când s'a potolit, a căzut pe iarbă sub un nuc şi a adormit, de puteai să tai lemne pe el.

Şi când s'a trezit băiatu, s'a pomenit, neică, pălit de un dor de cap şi c'o durere la inimă, de credea că moare şi mai mult nu. Dracu, m'a pus să beau must", se căina el.

Şi a bolit, o zi şi mai bine, de se trăsese la faţă ca unu picnit de gălbenare.

— „Vezi, mă ţică", i-a fost zis un vier bătrân, „Vinul să-l bei cu socoteală şi la timpu' lui. Că să vezi: mustu, e ca un copil şi d'aia trage şi el la copil. Toţi îl ia în braţe şi-l sărută... Mai ales femeile! Da ce păţesc pe urmă, nu-ţi mai spun, că eşti Stan păţitu.

Vinul nou e flăcău voinic. Nu oricine i se pune în proptă, că lesne îl bagă sub masă.

Vinul vechi, e moşneag bătrân. E boală grea. Te ia uşurel, uşurel, cu câte un păhărel. Şi tot uşurel-uşurel, îţi ia minţile şi'ţi înmoaie picioarele.

Tu băuşi must, de'i copilăresc. Ai băut fără socoteală şi d'aia te-a pus jos. Vinul vechiu..., ăla flăcăule, e minunea minunilor"...

A băgat toate la cap, flăcăiandru şi după ce s'a împiciorogit a luat-o rara, în lumea largă.

Da', vezi d-ta îl speriase mustu şi d'aia gândea: „Nu mai beau must să mă taie în patru. — Vinu vechi săracu. Acela de, mai zic şi eu"...

Bag' seamă, îi intrase lui în cap că totul ce e vechi e bun. Ce e nou, proaspăt, nu face parale...

Se făcuse frate de drum cu gândul şi de aceea i se păru calea mai scurtă, până la târgul ce-i ieşi în cale.

Îi prididise o foame, mamă Doamne! Hai să-şi ai o pâine dela brutărie: Parale n'avea, da' avea mâini zdravene să muncească.

— „Aveţi pâine?".

— „Cum nu. Proaspătă!"

— „N'o iau, dacă e proaspătă". Că-şi zicea în sine: „Nu mi-a spus moşu dela vie, că tot ce e vechi, e mai bun?"

Se duse la altă brutărie:

— „Daţi-mi o pâine!"

— „Să-ţi dăm... Taman am scos un cuptor, făcut din grâu nou".

Când auzi flăcăul de grâu nou, îşi văzu de drum. Adică de ce să ia? „Te pomeneşti că bolesc ca după must!"

Era speriat săracu. Credea că o să păţească, cu toate la fel. Aşa e când nu eşti izbit de praguri multe.

Se vede treaba că nici târgul nu era mare, nici brutăriile nu erau multe. Că flăcăul tot mergând pe drum s'a pomenit că a ieşit din târg şi că mergea pe câmp înainte. Merse el ce merse până ce ajunge la o cocioabă. Acolo o babă:

— „Bună seara, maică!"

— „Bună să-ţi fie inima, flăcăule!"

— „Băbico, dă-mi o fărâmă de pâine, că mi-e o foame de-mi sar ochii din cap. Cât o fi ne-om tocmi şi ţi-oi face şi eu vreo trebşoară pe bătătură".

— „Flăcăiaşule, dacă mă crezi, o cojiţă avusei şi eu şi-o mâncai la nămiezi. Să caut în firidă şi dacă cumva o mai fi vreo cojiţă, ţi-o dau... Că doar ai dinţi".

Pe semne, că flăcăul a fost norocos, la zodia sa: „Uite măiculiţă, găsii o cojiţă. Veche'e, uscată e, da de! dacă nu e alta!"

Când a auzit flăcăul că e veche, mai, mai să pupe baba de bucurie. „Vin vechi, n'am băut eu, da mănânc pâine veche'a...

Când şi-a înfipt dinţii în ea, ce să mănânce? Tare era, amară era, mucegăită era.

— „Ia-ţi-o babo!, că n'o mănâncă nici porcii. Aşa e de rea şi de amară"

— „De maică, rea o fi. Dacă nu mi te-a adus Dumnezeu când era proaspătă. Să vedem, ai fi zis, că n'o mănâncă nici porcii?"

— „Cum asta, babo?"

— „Te faci că nu ştii? Pâinea când e proaspătă e bună. Când e veche rău, e aşa cum o'vezi".

— „Şi eu, care mă luasem după un ... de moş. Ăla mă minţise că vinu, când e vechiu, e bun. Şi uite acu... Dumneata îmi spui altfel şi eu văz bine că e aşa".

— „Măiculiţă, nici moşu-tu, n'a minţit, biet. Că doar ca mâine ne-o cânta popa la ăştia bătrâni. Numai că fiece lucru, are socoteala lui. Vinul e bun vechi, pâinea e bună, proaspătă. Toate la vremea lor... Aşa e lăsat de Sfântuleţu".

A tăcut flăcăul... Vorbele lui taică-su „toate la vremea lor" i le spunea şi altul. „Adică n'o fi aşa şi cu însurătoarea?" îşi zise el.

Flăcăul înţeleptit şi-a luat tălpăşiţa spre satul de unde plecase, la casa unde se născuse, la taică-său şi la maică-sa care numai de rău, nu-l învăţaseră.

RAPSODIE DACĂ

Peste viaţă, peste moarte,
peste ape mari, peste fruntarii sparte,
peste uriaşe uragane jucăuşe
de fum şi de cenuşe
tot mai departe,
tot mai departe,
durduie, durduie tunul mereu...
neam al meu, neam al meu,
înainte
pân' unde te duc aducerile-aminte,
până unde-ajung să te îndemne
noptaticele semne,
lăsate în glie — năzdrăvane turme —
de străvechile străbunilor urme...
tot ce calci voinic şi rupi pe-aici din hău
e-al tău
al tău
de mii de ori al tău,
cu hrisoave de'ndrăzneli şi sânge, întărit
neîncetat, neîncetat, neîncetat,
până unde paşii ţi-ai purtat
şi risipit
de mii de ani, din leat în leat
pe unde ostăşeşte treci acum,
prin foc şi scrum,
cu sprintene uitături de văpae,
graniţe nouă, ca prin farmec, se taie...
întinderea toată e la el...

pe unde revărsatu-te-ai, fără răgaz,
mănos şi solar
din hotar în hotar,
din zăgaz în zăgaz,
ducându-ţi tăcerea, şi cântecul, şi taina,
cu văzul oţelaş,
cu pasul mai tare ca piatra,
dintr'o apă într'alta,
din Tatra
la Ialta
din Tisa până'n Caucaz,
din Hotin până'n Tesalia şi Pind,
din Maramureş până'n Craina
şi'n Timoc,
din Marea de Azov
la Marea Adriatică,
cu-aducerea aminte — uriaş hrisov —
azi, în frământarea furtunatică,
năvalnică şi la primejdie surdă,
douăzeci de milioane de inimi s'aprind
şi ard, şi cutează, şi zburdă,
cu urere — năpraznică durdă —
pe graniţa aceluiaş jind...

douăzeci de milioane de gânduri de foc,
de foc şi noroc,
de când zarea crapără şi fulgeră tunul,
făcutu-s'au unul...
neam al meu,
muşcat de zile amare, mereu,
cu fundre de flăcări pe umeri,
tu, ce rănile-ţi niciodând nu le numeri
şi nu te lauzi cu ele, —
pe carele de foc, cu răsuflet fierbinte,
ale aducerii-aminte,
peste garduri şi ziduri de-oţele,
peste morminte,
peste Urali de hoituri fără nume,
spre margini de lume,
pe drumul cel mai aspru şi mai greu,
cu Dumnezeu
înainte,
neam al meu, neam al meu!...

uitând de strâmbătăţi şi nevoi,
ca la nuntă pleacă la război,
flăcăii-ţi bătuţi de vânturi şi ploi...
parcă Dacii 'n uriaş puhoi,
în straie noi, cu arme noi,
s'ar fi 'ntors de peste lume înapoi,
precum le-o fi în stele scris,
să moară
a mia şi a mia oară,
pentru albe Sarmisegetuze de vis...
pe orice petec de supusă glie,
o Dacie, ca 'n poveşti, învie...
şi pentru ţara ce creşte în crâncene spasme:
noi Decebali, coborîtori din pisc şi din
basme...
curajul lor ca 'n platoşe se 'mbracă...
parcă au acelaş nume toţi...
se 'nfrăţesc în ei străbuni şi strănepoţi...
în gândul lor, pe totdeauna, se împacă
mândria Romei şi dârzenia dacă...

Aron Cotruş

BIOGRAFII

CERVANTES. — Saavedra Miguel Cervantes, mare scriitor spaniol s'a născut în 1547. A dus o viaţă de aventuri, fiind şi rob, la piraţi. Celebră în toată lumea este opera sa „Don Chijotte". A murit în 1616.

SCHILLER. — Contemporan cu Goethe, Friederic Schiller s'a născut în 1759 şi a debutat cu drama scrisă în spirit revoluţionar „Die Rauber". Opera lui cuprinde poezii, piese de teatru şi lucrări de istorie. Mai importante sunt dramele: „Intrigă şi amor", Don Carlos, Wilhelm Tell, Fecioara din Orleans, Maria Stuart, Mireasa din Messina, etc. Schiller a murit în 1805.

CUGETĂRI

Pe înălţimi ai numai căldura pe care o aduci cu tine.

Nu faci bine cuiva când [illegible] ce-i place.

Clădirile trainice se razimă pe temelii adânci şi oarbe. Nu e bine să [illegible] pe cineva [illegible] cu [illegible].

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

EROII DIN DIVIZIA DELFINILOR

In depărtări cât ţine zarea, imensitatea stepei îşi profilează singurătatea şi suverana ei monotonie. Cenuşiul mohorît şi trist al întinselor câmpii, prea puţin ondulate, se topeşte în infinitul nesfârşitelor zări.

Nu este verdeaţă, nu este floare care să-ţi surâdă în cale, decât şerpuirul drumurilor late. Innecate'n praful în care te cufunzi ca într'un strat fără de fund.

In aceste îndepărtate zări, le-a fost sortit „Delfinilor” să lupte pentru sfânta lor dreptate, pentru cruce, pentru dreptul lor la viaţă.

Lupta a fost grea. „Delfinii” au eşit biruitori şi val după val, înverşunata voinţă a duşmanului s'a frânt de zidul de fer, pe care l-au înălţat în calea puhoiului duşman.

A fost sortit ca unii din aceşti bravi „Delfini” să pecetluiască cu viaţa lor hotărîrea de a învinge.

In acele îndepărtate zări, există acum un loc unde li s'a ridicat altar de închinăciune şi într'o frăţească strângere laolaltă, li s'a clădit locaş de veci.

Cu creştinească grije şi înţelegătoare dragoste, acolo unde locul era înăbuşit de bălării, s'au deschis drumuri şi alei şi s'au statornicit lăcaşuri pentru primii noştri eroi.

In ziua de 25 Octombrie, cu mare pompă şi cu slavă, s'a făcut pomenirea acestor eroi.

Cerul se întunecase o clipă. Încetul cu încetul, pojghiţa norilor cenuşii a fost însă străpunsă de suliţele calde ale soarelui.

In faţa noastră se întind crucile puse pe mormintele proaspăt făcute. Pe fiecare este un nume, fiecare istoriseşte, în cuvinte lapidare, istoria vitează a celui ce şi-a jertfit viaţa şi fiecare capătă puterea unui simbol.

In mijloc pe aleea frumos prunduită, un sobor de preoţi slujeşte sfânta leturghie. Sunt toţi preoţii dela unităţile „Delfinilor”. Unii sunt în portul ostăşesc: doar patrafirul şi crucea cu care binecuvintează, le mărturisesc taina cu care sunt învestiţi.

In faţă, într'o demnă reculegere sunt ofiterii comandanţi ai unităţilor din care vitejii făceau parte. In frunte este generalul comandant, care aduce solemnităţii întregi, gravitatea şi strălucirea prezenţei sale.

In părţile laterale, două plutoane, în ţinută de campanie. Preoţii înalţă rugi spre ceruri, mormintele sunt binecuvântate şi lumea adunată se roagă cu multă evlavie.

Mormintele proaspăt închise se înalţă cu puterea unui simbol, arătând că ori de câte ori se va încerca să se calce o brazdă românească, acest neam va şti să-şi răscolească vitejia întregei fiinţă, necutremurându-se nici de imensitatea spaţiilor şi nici de mărimea vrăjmaşului, pentru că drepturile lui la viaţă nu pot fi niciodată şi de nimeni nesocotite.

Căpit. rez. Sc. Vulcan

Deschiderea şcoalelor de pilotaj

Şcolile de pilotaj „ARPA”-Bucureşti şi Iaşi aduc la cunoştinţa tinerilor înscrişi la cursurile teoretice, că la data de 1 Decembrie 1942, orele 19,30, trebue să fie prezenţi cei dela Bucureşti la sala de curs a Facultăţii de farmacie Palatul Universităţii, b-dul Regele Carol I No. 13, vis-a-vis de statuia Mihai Viteazul, iar cei dela Iaşi la amfiteatrul mare al Facultăţii de medicină.

Prezentarea la cursuri este obligatorie.

Aplicarea legii referitoare la suspendarea şi executarea pedepselor unor infractori cari fac parte din elementele armatei

Ministerul Justiţiei comunică instrucţiunile referitoare la punerea în aplicare a legii 831 din 16 Noembrie 1942. Instrucţiunile precizează cari sunt infracţiunile pentru cari se suspendă executarea pedepsei, modul cum trebuie să se procedeze de cei ce intră în prevederile legii şi procedura instanţelor de judecată.

In principiu legea se aplică tuturor infracţiunilor. Sunt exceptate dela aplicarea legii: crimele de înaltă trădare, spionaj, atentat contra «regelui» crima de delapidare, mită, incendiu, fals de monedă, omor, tâlhărie.

Infracţiunile prevăzute de Codul justiţiei militare: crimele de trădare spionaj, mită, ofensa superiorului omor crimă de jefuire a avutului, insubordonare, crimă de laşitate, jaf, devastare.

Infracţiunile prevăzute de legea pentru reprimarea faptelor ce pun în primejdie existenţa şi interesele Statului român: crimele şi delictele prevăzute de legile pentru sancţionarea speculei ilicite şi sabotajului economic. Infracţiunile cari sunt pedepsite cu închisoare poliţienească sau amendă poliţienească.

La infracţiunile de omor, delapidare, luare de mită, falsificare de monedă, vor continua să fie judecate, suspendându-se doar executarea pedepselor, numai dacă pedeapsa pronunţată constă în închisoare corecţională şi cu obligaţiunea ca după rămânerea definitivă a hotărîrei, condamnatul să fie trimis pe front, numai în linia de foc.

Cei ce intră în prevederile legii sunt obligaţi să se prezinte la partea sedentară a unităţilor cari aparţin până în ziua de 2 Decembrie 1942 chiar, dacă sunt scutiţi sau amânaţi de mobilizare.

Cei condamnaţi prin hotărîri susceptibile de apel sau recurs, se vor prezenta în termen de 15 zile dela data când începe să curgă termenul de apel sau recurs.

Instanţele judecătoreşti nu vor putea suspenda procesele pendinte decât în baza încunoştiinţării făcută de unităţile militare sau cercurile teritoriale, în sensul că cei în cauză s'au prezentat şi au fost însumaţi.

După expirarea termenului legal de prezentare, instanţele de judecată sunt obligate să urmărească situaţia infractorilor liberi, ale căror procese nu au fost suspendate, deşi ei nu intrau în excepţiile legale.

AU DEBARCAT AMERICANII

Operaţiunile din timpul războiului actual au următoarea înfăţişare:

In tabăra Axei înainte şi la începutul marilor acţiuni se păstrează tăcere multă vreme după începerea lor. Comunicatele şi posturile de radio ale Axei nu dau ştiri şi nu fac comentarii. Numai după ce s'au dobândit rezultate însemnate apar în comunicate ştiri neîndoelnice, iar posturile de radio şi presa încep comentarii măsurate şi acestea numai după cunoaşterea comunicatelor Marelui Cartier General.

In tabăra anglo-saxono-sovietică înainte de începerea operaţiunilor, printr'o propagandă prin radio şi presă, şi mai ales printr'o propagandă prin agenţi ... operiţi, recrutaţi în marea majoritate din massa evreiască sau evreită se împuiesc atât ţările neutre cât şi ţările duşmane lor cu comentarii în felul strategilor de cafenea asupra diferitelor putinţi ale puterilor aliate şi aşa zise neputinţi ale puterilor Axei câteva ore după începerea unei acţiuni posturile de radio şi apoi ziarele împânzesc lumea cu ştiri cu ... de care mai umflate asupra izbânzilor dobândite.

De multe ori ştirile despre aceste izbânzi trâmbiţate din oră în oră, sunt aşa de grabnic date încât te minunezi cum de a fost timp să sosească şi mai ales cum de a fost timp să fie verificate pentru a nu da de minciună Cartierul General respectiv.

Aceste ştiri umflate sunt şoşotite la ureche, uneori înainte, alteori după anunţarea lor prin radio Londra sau Moscova de agenţi conştienţi sau inconştienţi care la rândul lor le umflă şi mai mult pentru a-şi arăta şi mai mult cunoştinţele strategiei lor.

De foarte multe ori agenţii inconştienţi tot repetând şi umflând asemenea ştiri, ajung că nu-şi mai dau seama de ceeace spun — şi când un specialist le lămureşte că din punct de vedere technic nu este cu putinţă ceeace spun, ei susţin totuşi că se pricep mai bine în chestiuni pe care nu le-au văzut niciodată în viaţa lor, ci numai le-au auzit, aşa cum le poate auzi cineva din voroava mulţimii.

Am avut răbdarea să ascult strategii noştri ştiinţifici şi să verific cele spuse de ei cu ştirile răspândite de propaganda duşmană şi cu realitatea faptelor care de obiceiu se află mult mai târziu, ţiut din scăpările comunicatelor oficiale duşmane, cât şi din discursurile oamenilor politici respectivi. Din această cercetare am ajuns la cunoaşterea că agenţii sunt sau agenţi plătiţi de duşman sau inconştienţi, care din diferite pricini se fac agenţii duşmanului. Mulţi din ei sunt laşi care caută să-şi ascundă şi în acelaş timp să scape de povara fricei ce le chinueşte sufletul în felul acesta. Aceştia, foarte puţini la număr cei drept nu sunt în stare să ajute la lupta neamului nici cel puţin cu stăpânirea fricei ce le încleştează sufletul de robi. Sufletul omului născut să fie liber şi stăpân pe soarta lui, este stăpân şi pe sine însuşi; se dăruieşte patriei şi în minute de slăbiciune când îl cuprinde frica pentru scurt timp are puterea să şi-o stăpânească, să nu o arate şi să nu se lase dus de ea.

Scopul urmărit de duşman prin asemenea propagandă este să slăbească voinţa de luptă şi mai ales voinţa de victorie a poporului dinapoia frontului şi prin aceasta să pricinuiască măcinarea dârzeniei de luptă şi a voinţei de victorie a soldaţilor noştri de pe front.

E o plăcere să stai de vorbă cu câte unul din băieţii noştri ce vin de pe front. Au atâta încredere în izbânda noastră că te ruşinezi de cele ce ai auzit dela acei agenţi duşmani. Ei, care în fiecare zi dau ochi cu moartea, au atâta linişte sufletească şi atâta încredere în sine că ar putea să dea la toţi strategii vorbăreţi din jurul ceştilor de cafea.

Cei ce nu ştiu cum este pe câmpul de luptă nu pot să-şi dea seama cât de greu se pot culege ştirile în timpul luptei şi cu câtă grijă trebuesc verificare înainte de a fi trâmbiţate în cele patru vânturi. Ştirile ce anunţă victorii sau înfrângeri numai după câteva ore dela începerea acţiunilor trebuesc primite cu linişte. Abia după câteva zile se lămuresc şi se verifică primele ştiri sosite de pe front. Poporul românesc are un proverb: Găina care cântă seara, nu face ouă a doua zi. Este bine să ne amintim totdeauna când posturile de radio duşmane trâmbiţează izbânzi nemaipomenite de sănătosul proverb românesc.

Comandor Ioan

OAMENI LA TRÂNTĂ CU MONŞTRI DE OŢEL

Focul ucigător al tunurilor şi mitralierelor monştrilor de oţel a fost îndreptat curând şi asupra acestui mănunchi de oameni, care conştienţi de marea răspundere ce apăsa pe umerii lor, au ripostat dârz.

Sublt. Nicolaescu Gh., comandantul mitralierei, ţintind şenilele şi deschizăturile celui mai apropiat tanc, i-a trimis atât de multe cartuşe perforante, încât servanţii monstrului au socotit că mai sănătos pentru ei este să abandoneze lupta şi să se înapoieze de unde veniseră.

Un alt monstru de oţel care a observat cele întâmplate, s'a îndreptat cu mare viteză către mitraliere, cu intenţia vădită de a le strivi, deoarece timpul scurt în care fuseseră băgate în luptă, nu permisese îngroparea lor.

Situaţia critică a fost sesizată şi mitralierele au încercat totuş să se salveze îndreptând focul lor către noul adversar. Mai multe benzi de cartuşe perforante şi incendiare au fost trase unele după altele. Gloanţele ricoşau însă neputincioase în cuirasa groasă, cu ţipete stridente de mânie.

Pe neaşteptate, când carul de luptă duşman nu mai avea decât câteva zeci de metri până să-şi ajungă prada, l-a sărit înainte unul dintre servanţii mitralierelor, sold. Nicolae D. Dumitru împrospătător la una din piese. Cu faţa crispată de acea hotărîre care dăltueşte pe chipurile noastre simbolul românităţii, în mână cu o grenadă, s'a pregătit să i-o arunce sub şenile.

Conducătorii tancului observându-l, printr'o întoarcere bruscă au trecut cu enorma masă metalică peste corpul temerarului cavalerist, pe care moartea l-a surprins necăjit că n'a putut să-l facă neputincios pe monstrul de oţel cu mâna în care avea grenada, ridicată ameninţător în sus.

Totuşi sacrificiul bravului ostaş n'a fost zadarnic. Mitralierele şi camarazii pentru salvarea cărora n'a şovăit să se jertfească, au scăpat. Prin întoarcerea bruscă către victima ce i s'a oferit de bună voie pradă, monstrul de oţel şi-a arătat flancul unui tun anti-car care cu câteva proectile bine ţintite i-a găurit carapacea mai subţire în părţile laterale decât în faţă.

In modul acesta a fost răzbunată şi moartea soldatului.

Restul carelor de luptă sovietice au avut până la sfârşit aceiaş soartă. Cele care n'au fost imobilizate în faţa poziţiei româneşti, sau între liniile de luptă au trebuit să se înapoieze ruşinate că atacul lor a fost respins.

Slt. rez. Tudosie Ion

Presa spaniolă despre România şi noua dreptate europeană

Intr'un articol însoţit de portretele M. S. Regelui şi a d-lui Mareşal Antonescu, ziarul de mai sus scrie că România este avantpostul latinităţii în faţa stepelor Orientului: „România, astăzi mutilată urmează să găsească în noua ordine europeană justiţia care să fie o compensaţie a sacrificiilor ei. România aduce astăzi pe lângă jertfele ei de sânge, o generoasă contribuţie pentru importanţa economică şi forţa muncii ei”.

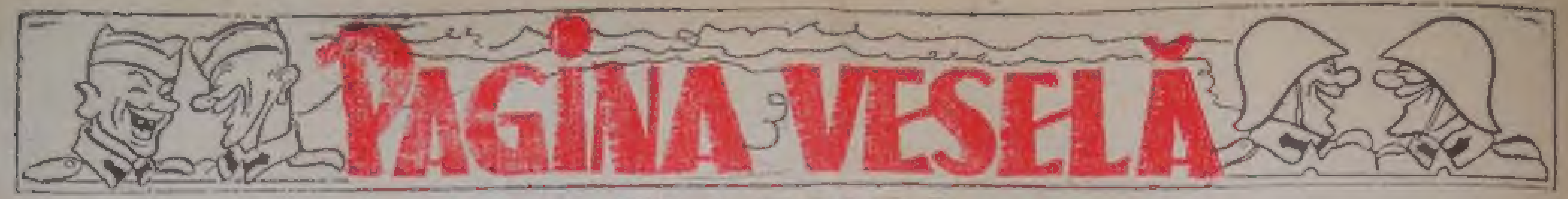

NEPOTRIVIRE DE... STATURA

Ea: *Spune-mi, puiule, ce simți când te strâng în brațe?*
El: *Simt că mă înăbuș!...*

SISTEM, NU GLUMĂ

Hotărît lucru, cel mai chiulangiu funcționar din întreg ministerul era Ionel Tomescu.

Când i se făcea să lipsească, devenea cu câteva zile mai înainte trist.

— Ce-ai, domnule Ionel?

— Iaca o bunică, domnule! Că am devenit zeil, nu altceva... De două zile nu mai vorbește, scoate spume la gură și geme într'una... Doctorii nici nu știu ce boală e...

A doua sau a treia zi apărea cu doliu...

— Vai de capul meu... Am devenit un cioclu sinistru.

De-o lună de zile însă nu mai lipsise deloc. Mirare mare. Totuș într'o zi veni vesel.

— Domnule director, vă rog să-mi dați un mic concediu...

— Iar vreo moarte?

— Nu! Mă 'nsor! Mă astâmpăr și eu ca toată lumea!

— Bine! Să te vedem!

Și i-a dat.

La o săptămână iar lipsește... Directorul îl cheamă din nou directorul, a dat din cap și a mulțumit. Știa el omul nostru ce știe. Că doar nu degeaba dăduse el din cap, aprobând.

Peste două săptămâni altă lipsă... Din nou directorul îl chemă la el.

— Nevastă-mea, domnule director... A avut altă naștere!...

— Ei, las'o dracului de poveste, Tomescule! Ori tu ne crezi pe toți prea proști, ori — Dumnezeu să mă ierte — te-ai însurat cu o femeie fenomen... Două nașteri în 3 săptămâni? Cine a mai pomenit? O minune doar... Te-oi fi însurat cu o minune!

— Deloc! răspunse Tomescu. Nu m'am însurat cu o minune domnule director, ci cu o moașă!...

HAZURI

In vizită

Cineva bate la o ușă. Altcineva îi deschide.

— Bună ziua! Aș vrea să vorbesc cu d. Georgescu.

— Nu-i acasă!

— Când vine?

— Cred că niciodată!

— Niciodată? E plecat așa departe?

— Nu prea departe... E peste drum, la cinste! Dar cred că nu mai vine niciodată.

— Chiar dacă vine, nu mai vreau să-l deranjez!...

Vremuri grele

— Tu cum o mai duci, băiete?

— Rău, mă! Nu mă mai ajung!

— Zău? Eu am găsit o metodă: Mi-am cumpărat necesar o carte cum să faci față economiei în cheltuieli.

— Și? Ai ajuns la un rezultat?

— Da! Deocamdată nu mai am nici bani de tutun!...

Sânge rece!

Ionescu trebuie să se bată în duel cu Popescu. Știe gândi omul nostru... și așteaptă ziua fatală. Martorii, doi din cei mai buni prieteni îl vizitează ca apoi să-l găsească pe Ionescu băgat în... frigider.

— Ce ești nebun? Se poate? Ce cauți acolo?

— E normal...

— Ce normal mă? În frigider?

— Da, dragă! Vreau să capăt sânge rece!...

Deștept

Mitică și Costică sunt culcați la spital, în două paturi vecine. Amândoi au entorse și li se fac masaje. Dar în timp ce Mitică urlă de durere, Costică râde. Când maseurul a plecat, cu vocea încă tremurândă Mitică întreabă:

— Spune-mi cum se face că eu urlu de durere și pe tine nu te doare?

— Dar ce-ai închipuit că am fost așa de prost să-i dau piciorul bolnav?...

Ca o molie

— Ce mai faci? Cum îți mai merge?

— Ca unei molii.

— Cum așa?

— Bine. Vara îmi mănânc paltonul și iarna pardesiul.

O lecție

La o serbare de binefacere cu chetă, o doamnă foarte bogată, dar tot atât de zgârcită, nu dădu decât un leu.

Domnișoara care primea banii, îi dădu înapoi doamnei:

— Scuzați doamnă, dar n'am să vă dau restul.

SINCERITATEA... OCNAȘULUI

Criminalul: *Domnule avocat, vrei să mă aperi?*
Avocatul: *Să vedem! Dece ai fost adus aici?*
Criminalul: *Am ucis un avocat care n'a vrut să mă apere!...*

IȚIC ȘI DOCTORUL

Istoria aceasta s'a petrecut undeva, pe frontul din Rusia. Ițic Iscovici, comisar politic pe lângă un regiment de infanterie, scapă ca vai de el dintr'o luptă grozavă în care aproape tot regimentul a fost distrus.

O zi întreagă a tot fugit până când spre seară ajunge departe în spatele frontului. Dar n'ci aici nu are noroc, fiindcă în cele din urmă noaptea are loc un formidabil bombardament aerian din care scapă grav rănit în burtă.

Evacuat imediat la spital, este dus în fața medicului. Acesta după ce vede rana, dă ordin să fie dus la operație. Bietul Iți aproape că murise de două ori: odată că avea niște dureri teribile și a doua oară când auzi că e vorba de operație. Dar ce putea să facă?

Însfârșit după operație la burtă, fu cusut la loc.

Când se deșteptă din narcoză Ițic întrebă:

— Gata doctore?

— Gata! zice acesta frecându-și mâinele... Dar unde-or fi ochelarii mei?...

Și-i căută peste tot. Zadarnic.

— Să știi că i-am uitat în burta lui Ițic. Aduceți-l înapoi...

Și într'adevăr, ochelarii fură găsiți în burta lui Ițic... Îi scoase, îl cusu la loc și-l trimise din nou în salon. Dar nu trecură 5 minute și Ițic fu adus din nou la operație.

— Iar doctore?

— Nu-i nimic dragă! Mi-am uitat de data aceasta port-țigaretul! Cinci minute și e gata! Nu te speria. E simplu de tot!

Tăie din nou burta lui Ițic, scoase port-țigaretul, îl cusu la loc și iarăș îl trimise în salon. Bietul Ițic nu mai avea nici glas. De câte ori se deschidea ușa, credea că e pentru el. Până la urmă de ce i-a fost frică n'a scăpat.

— Ce-i domnilor? întrebă când văzu infirmierii.

— Nu știm! Domnul doctor are treabă cu dv.!

— Iar are treabă cu mine? Vai de capul meu!

Și Ițic fu ridicat pentru a treia oară.

— Dragul meu, nu te supăra! Dar m'am cam zăpăcit la cap... Zău așa! Ițic, de pildă, iar am să te desfac!

— Iar?

— Nu te speria... E repede... Mi-am uitat bricheta... credemă, n'aș mai scoate-o, dar e o amintire, așa că...

Medicul desfăcu iar burta lui Ițic și scoase bricheta. Când să-l coasă la loc, Ițic îi spuse:

— Domnule doctor, n'ar fi bine, dacă treaba merge așa, să-mi coaseți la burtă niște nasturi?

CAMUFLAJ IN... FAMILIE

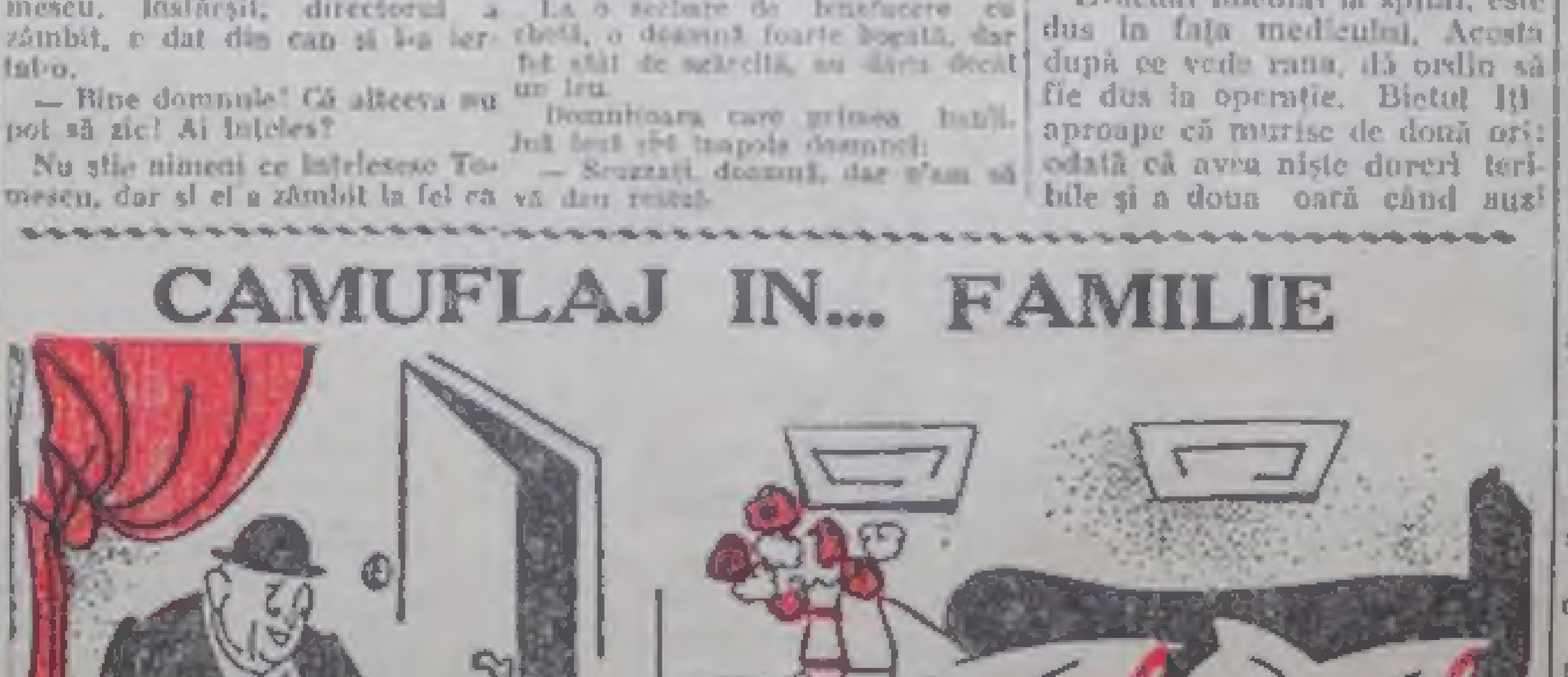

Prietenul: *Bine mă Mitică, om în toată firea și te găsesc sub pat? Doar nu s'a anunțat venirea avioanelor inamice!*
Mitică: *Mai rău Lache! Vine soacră-mea!*

SUB VISCOL, ATACURILE NOASTRE DISTRUG NOUI BATALIOANE BOLȘEVICE PE DON

Vântul înghețat al iernii s'a înrăit de o bucată de vreme și în acest sector de Don, unde Marea noastră Unitate pornită tocmai dela Craiova înalță stăvilar de piepturi oltenești în calea baionetelor rusești. Suntem tot regimente de romănățeni de vâlceni și de sătmeni: nu ne simțim totuși prea străini în peisagiul acestor coline ale Donului, cu copacii de mult rămași fără coroana frunzelor. Ceeace nu a împlinit bombardamentul artileriei, care se pricepe atât de bine să facă măruntă tocătură de tulpine și din crengi, a desăvârșit doar în câteva săptămâni vântul înghețat dela Miazănoapte.

La masa prânzului de ieri, după respingerea ultimului atac sovietic, despre ei vorbeau camarazii strânși în jurul unui foc de surcele. Sergentul Zidaru se mira că prin ținutul acesta unde pretutindeni te întâmpină stejarul, frasinul, arțarul, plopul, ulmul, și mai ales mesteacănul — nu a întâlnit nicăeri fagul... Și într'adevăr, se pare că noi Românii suntem mai sdraveni decât fagii, — de vreme ce aceștia nu pot suporta nicăeri clima acestui Răsărit de Europă, în vreme ce noi rezistăm la asprimile ei.

Noi ne implântăm fără teamă în iarnă [illegible] căptușiți cu vestminte călduroase și cu adăposturi pentru zilele de refacere sau de odihnă. Dincolo de pozițiile noastre, însă, în tabăra acestor ciolovecі care se tot înverșunează zadarnic să ne clintească de aci, tot mai numeroase sunt indiciile de istovire și de blegire. Un camarad ne-a citit deunăzi un crâmpei de document interesant pe care i-l împrumutase doar pentru câteva ceasuri, ca pe un prețios hrisov, un văr al său locotenent în Marea Unitate de Moldoveni al cărui sector se leagă cu al nostru, după dâmbul acela argilos care ascunde cota 188. Acolo, pentru apărarea acestei mărunte măguri, rezistă cu înverșunare dela începutul lunii Noembrie regimentele camarazilor de prin Roman, Botoșani și Suceava. În cursul acestor lupte, de bună seamă trebue să fi capturat ei asupra vreunui prizonier acel ordin secret, căruia în fuga citirei i-am putut copia și eu câteva rânduri răzlețe. Purta numărul 0015, și provenea dela divizia 180 de vânători sovietică... Era scris tot pe puncte, în ordine enumerate și toate erau numai dojeni și amenințări pentru bieții muscali într'una acuzați de toate blestemățiile și nelegiuirile. Ba că trupa este prost instruită, ba că noile rezerve de luptători bolșevici sosesc cu mințile anapoda, fără pricepere la luptă... Ne-a impresionat mai ales un punct din ordin: am ținut să mi-l notez: — era punctul 5. Se citau acolo pe divizia rusească, 6 cazuri de dezertare și 11 cazuri de automutilare, întâmplate în cuprinsul acelei divizii sovietice în ultima săptămână... „Mai multă supraveghere!", încheia lapidar ordinul...

Supravegherea aceasta a ciolovecilor la drept vorbind, mai mult o facem noi, și mai bine... În vreme ce Moldovenii luptă dârz în jurul cotei 188, Oltenii noștri rezistă îndărătnic tuturor asalturilor rusești la cotele celelalte, 208 și 187, fără nume ilustre, dar cu contururile bine tatuate pe retina ochilor noștri. Am ajuns să le cunoaștem cea mai măruntă curbă a profilului, de atâtea săptămâni de când tot tapisăm poalele acestor măguri cu întregi ciorchini de stârvuri sovietice. Pentru rezistența dela 15 Noembrie, când am făcut din batalioanele vrăjmașe adevărata tocătură în fața pozițiilor, ne-am auzit la radio citați în Comunicatul Marelui Cartier General... Sunt mândrii care rămân, — după cum rămân și unele imagini halucinate: de pildă privirea coagulată a acelui ciolovec care și-a dat duhul murmurând în graiul lui pocit nu mai știu ce nedeslușite anateme în vreme ce fixa asupră-mi pupilele ochilor spăriați și vineți, — doi ochi ca două abcese...

Pod peste Don, distrus (Desen S.M.P.)

ROLUL OBSERVATORULUI INAINTAT

de Lt. Col. BENARY

O tragere precisă a artileriei se bazează pe o observare fără reproș a căderii proectilelor. Pentru aceasta tehnica a venit în ultimele decenii într'un mod strălucit în ajutorul ochiului omenesc. Ea a pus în serviciul observării artileriei ochiane și telemetre, instrumente de măsurat cu ajutorul luminii și sunetului, baloane captive și avioane, aparate fotografice pentru orice distanță. Au rezultat organizații proprii, în care se reunesc cele mai importante din aceste mijloace auxiliare, sunt „unitățile de observare". Despre membrii lor se vorbește deaceea tot ca despre „artileriști observatori" spre deosebire de cei ce aparțin bateriilor de tunuri, numiți „artileriști trăgători". Aceasta nu exclude faptul că „artileriștii trăgători" trebuie să fie și astăzi ca oricând maeștri în observarea tirului lor. Fiecare baterie care trage dispune de un post principal de observație, care, pentru a asigura îndeplinirea misiunii de luptă, trebuie să fie în așa fel ales, încât să ofere o perspectivă cuprinzătoare în sectorul de observat al bateriei respective iar acolo unde este posibil și în sectoarele vecine. Posturi laterale de observație îl întregesc în caz de nevoie. Încă de mai multe ori însă, activitatea lui este sprijinită și întregită de un post de observație înaintat. Acesta va fi necesar pretutindeni unde bateria vrea să colaboreze cu infanteria, al cărei sector de luptă nu poate fi supravegheat în întregime dela postul principal de observație. Acesta a fost cazul, după cum au evidențiat de repetate ori informațiile comandamentului suprem și ale companiilor de propagandă, mai ales în bătăliile pentru orașe și în luptele de stradă din ultimele săptămâni și luni din Rostov, Novorisisk și Stalingrad. Înaintarea dela o stradă la alta, în lupta pentru fiecare bloc de case și pentru fiecare regiune fortificată, infanteria a avut neapărat nevoie de sprijinul artileriei. Aceste s'a putut da numai dacă la trupele de șoc se afla un observator de artilerie, care afla dorințele infanteriei și le comunica bateriei, un observator care cunoștea precis linia frontului pierdută deseori în câmpul de ruine și ținea sub ochi în mod permanent linia frontului inamic.

Soldații, ofițerii și trupele care sunt folosiți ca observatori înaintați, trebuie să fie temeinic instruiți pentru misiunea lor. De obiceiu ei au de luptat împotriva unor ținte, care — asemeni cuiburilor de rezistență inamice ce apar într'un mod oarecum surprinzător — se află chiar în spațiul de luptă al infanteriei proprii, situație în care tragerile prea scurte ascund primejdia aruncării proectilelor asupra armelor surori. Acești observatori înaintați au deci misiunea să conducă trageri, cari presupun o superioară iscusință în problemele artileriei. Ei trebuie să cunoască bine caracterul infanteriei, să poată simți laolaltă grijile și situațiile grele ale armelor surori, dar trebuie să

fie pricepuți în a comunica comandanților lor de baterie observațiunile și rezultatele recunoașterii în rapoarte precise, scurte și rapide. Ei trebuie să aibă o privire precisă în cunoașterea terenului, privire care să-i ajute să găsească fără prea multă căutare locul cel mai favorabil pentru postul lor de observație.

La atac, observatorul înaintat trebuie să se afle în poziția de plecare a infanteriei și să înainteze cu unitățile ei din frunte. Iar în timpul atacului el va fi de găsit pretutindeni acolo unde inamicul opune o puternică rezistență și se va strădui prin focul lui imediat să nu lase niciodată să se împotmolească fluviul mișcării. El va căuta să obțină o privire în pozițiile inamice din spate, așezându-se oarecum în flanc. Va înainta deseori dincolo de vârfurile atacului propriu și, fără să ia în seamă primejdiile ce ar putea realiza de aici, va căuta cel puțin provizoriu posturi de observație așezate la înălțime (copaci, acoperișuri, etc.). În timpul urmăririi, el va folosi iuțeala calului sau automobilului său pentru a înainta atât de repede și de departe, încât focul său să gonească pe inamic de oriunde ar încerca să se stabilească. În defensivă, el se va familiariza cu întreg sectorul infanteriei încredințate sprijinului artileriei sale; va trebui să cunoască cea mai mică cută a terenului din față, și fiecare amănunt al poziției inamice, pentru a putea interveni la momentul potrivit și din locul potrivit, atunci când inamicul ar contraataca. Deseori, el își va alege locul la posturile de luptă înaintate. În retragere, va rămâne cel din urmă în apropierea inamicului, pentru a-i stânjeni înaintarea printr'o bine îndrumată perdea de foc.

Condiția preliminară a activității lui este o legătură sigură cu bateria căreia îi aparține, respectiv cu postul principal de observație. Poate folosi pentru aceasta orice mijloc.

Legătura telefonică, prin care e posibilă o înțelegere reciprocă, îi va fi și astăzi cea mai plăcută. Dar comunicația telegrafică modernă îl face independent de focul inamic și îi dă libertatea de mișcare pe teren. Ea ascunde firește primejdia prinderii de către ceilalți a convorbirii și pericolul reperării postului de observație. Din această cauză, o asemenea legătură telegrafică se va limita aproape exclusiv la comunicarea de amănunte din care inamicul să nu poată trage nici o concluzie asupra pozițiilor de tragere.

Lupta artileriei este, conform cu caracterul ei, și o luptă în comun. Fiecare membru al ei, sublocotenentul dela poziția de tragere, șeful tunar, ochitorul, încărcătorul și cel ce merge călare, toți aceștia devin în limitatul lor câmp de acțiune roți și rotițe ale organismului complicat și fin, pe care-l reprezintă o baterie. La posturile observatorului înaintat misiunile sunt independente. Aici sunt de arătat spiritul de adaptare la împrejurări, energia și putere de hotărîre și de dovedit pricepere tehnică și iscusința tragerii tehnice. Aici, observatorul este în situația de a da întregei acțiuni o schimbare decisivă prin rapida anihilare a unei mitraliere sau prin lovirea unui sau mai multor care de luptă. Nici o minune deci că tinerii ofițeri și subofițeri se întrec să fie trimiși ca observatori, ceeace reprezintă pentru ei prima treaptă a ascensiunii pline de onoare a comandanților de artilerie!

GHICITORI

Cel roșu — Măr nu-i
Crește'n pământ și ceapă nu-i
(Ridichea roșie)

Am un purcel
Când mănâncă lasă surcele.
(Sfredelul)

Sus bat tobele
Jos cad negurile.
(Sita)

Sus piele, jos piele
La mijloc miel cu miere.
(Smochina)

Țigancă afumată
In cui așezată.
(Slănina)

O sută de frați
Intr'un brâu legați.
(Snopul)

Când e cald o depărtezi
Când e frig o îmbrățișezi
(Soba)

Cel mai dulce decât dulce
Și pe taler nu se duce?
(Somnul)

Pe'o piele de taur
Joacă un bolovan de aur.
(Soarele)

Am un ciur de alune
Și numai două sunt bune.
(Stelele, luna și soarele)

Intr'un vârf de paiu
Șade oastea unui crai.
(Spicul)

Două mere și nu stau
Mii și sute le priveau.
(Soarele, luna și stelele)

Dela noi și pân la voi
Numai zale și parale.
(Stelele)

In mijlocul câmpului
Căciula voinicului.
(Căpița sau stogul)

Negru și bubos
Insă e gustos.
(Strugurele)

Pelle de pepene
Trece pe sub pod, repede.
(Suveica)

Cureluță unsă
Uneori ascunsă.
(Șarpele)

Ce țâșnește
Și te răcorește?
(Izvorul)

Ulcicuță plusată
Umblă noaptea toată.
(Șoarecele)

Ce-i mai mare decât calul
Și n'aduce cu samarul?
(Șeaua)

Ziua slujitor
Noaptea domnitor
(Bastonul)

Urlă taurul între hotare
Și s'aude în depărtare.
(Tunetul)

Bermană gălbinuță
Rar bărbat care te cruță.
(Tutunul)

Cine are barbă
Și totuși nu-i bărbat?
(Capra)

Ce șade în apă
Și nu se udă?
(Umbra)

Am nouă frați
Intr'un cojoc îmbrăcați.
(Usturoiul)

Eu fug de tine
Și tu te ții de mine
(Umbra)

Ce nu-i nimic
Și tot se vede?
(Umbra)

LITERATURA ȘI RĂZBOIUL

Un război mai ales ca acesta, nu se duce numai de armată, de ostașii care luptă prin munții și stepele Rusiei. Războiul vrea să zică o încleștare a întregii nații pentru ca sorții izbândei să poată veni mai repede și mai sigur.

Războaiele de până acum ale poporului românesc au fost purtate de armată alături de care conștiința nației a trăit într'o înviorare creind acea opinie publică necesară elanurilor.

La lupta prezentă în contra bolșevismului ia parte și e necesar să fie prezenți și scriitorii noștri. Ar fi o scădere pentru literatura noastră dacă acei care sunt în deplină stăpânire a tehnicei literare și a unei viziuni proprii despre lume, nu ne-ar dărui nouă și urmașilor tot ce e de așteptat dela ei în legătură cu războiul nostru de azi.

Dela acest gând a pornit prof. D. Caracostea, directorul Fundației regale pentru literatură și artă, când a înființat două mari premii:

Pentru tot scrisul acesta al celor care, luptând își aștern și gândurile la lumini de lumânare în te miri ce sat tătăresc, pentru aceștea Fundația regală pentru literatură și artă instituie două premii:

Unul pentru poezie, altul pentru proza epică, fiecare în valoare de 100.000 lei. Cele [...] meritoase creațiuni, chiar nepremiate, vor fi editate de Fundație.

Această literatură de război, cu teme din războiul contra păgânilor din Răsărit, contra dușmanului slav de totdeauna al neamului românesc se așteaptă să vină dela cei ce luptă, să țâșnească din sufletul celor care, îndurând greutățile nebănuite ale luptei, pentru ca plăsmuirile dorite să fie posibile, se cere o trăire directă, alta decât putem găsi în comunicate și în articole de reportaj.

Desigur, marile creațiuni de mâine se plămădesc neștiute, undeva, în sufletele celor aleși care, unșii dela Dumnezeu cu har, sunt sau au fost luptători pe front. De undeva nebănuite, vor răsări odată opere care să stea mărturie pentru totdeauna.

Războiul din 1877 a fost cântat de poeții Alecsandri și Coșbuc. Războiul de astăzi trebue să aibă și el cântăreții lui. Premiile Fundației vin ca un imbold, pornind dela acest gând. Totodată, Fundația așteaptă manuscrise dela cei ce luptă, în care să fie cuprinse descrieri de lupte, peisagii rusești, impresii, cu vieți trăite, care au zbuciumat cu o necesitate sufletească.

Dar aceasta nu e deajuns. Scriitorii aceștia sunt taina viitorului. Intrebarea este: ce dăruiesc marii noștri scriitori de astăzi, în avântul lor de creație? Ar fi o scădere pentru literatura noastră dacă acei care sunt în deplină stăpânire a tehnicei literare și a unei viziuni proprii despre lume, nu ne-ar dărui nouă și urmașilor tot ce e de așteptat dela ei în legătură cu războiul nostru de azi.

Pentru a răspunde unor stări imperative, Fundația pune la dispoziția unui mănunchi dintre scriitorii noștri ajunși la maturitate, care vor simți aceste imperative, mijloace materiale pentru ca să vadă, să trăiască și să spună urmașilor realitatea războiului nostru din răsărit. Această prezență a lor acum, în preajma frontului, și fapta creatoare care trebue să răsară de aici vor fi izvor de viață generațiilor viitoare.

Pe unde au hălăduit pe vremuri ciobanii noștri până spre Crâm și spre Caucaz, în caravane ce în același timp erau și organizații militare, și pe unde găsesc astăzi oștirile biruitoare, se deschide o cale largă scriitorilor noștri: Prin ei se dă expresie veșnică destinului românesc.

Barbu Theodorescu

DESPRE LUCRURI ȘTIUTE ȘI NEȘTIUTE

Din Cântarea României de Al. Russo

In vremea veche... cerul era limpede... soarele strălucea ca un flăcău tânăr... Câmpiile frumoase, împrejurate de munți verzi, se întindeau mai mult decât poate prinde ochiul... păduri tinere umbreau dealurile... Turmele s'auzeau mugind de departe și armăsarii nechezau jucându-se prin rariști...

Pe o pajiște verde Libertatea, copilă bălăioară cu cosițe lungi și aurite, se juca cu un aer distins. Ferice de oamenii din câmpie, ferice de cei dela munte!... Era vremea atunci când tot omul trăia fără stăpân și umbla mândru fără să-și plece capul la alt om... când umbra văilor, pământul ca și aerul cerului era devălma pentru toți. Viața atunci se petrecea în cea mai deplină fericire și, când ajungeau pe om nevoile bătrâneței și moartea, el se ducea zicând: „Mi-am trăit zilele" și era sigur că viața lui se va prelungi și după moarte și că pe cealaltă lume va întâmpina o fericire și mai mare. Dar iată că aerul se turbură... cerul cel limpede se îmbracă cu nori întunecoși... un nor de praf învăluie câmpia și ascunde munții... se aud vaete... dobitoacele fug speriate ca de goana strechei, sau ca nopțile vijelioase când lupii ies din păduri... caii nechează jalnic... Mulțime de glasuri se aud strigând și vădesc când primejdie, când nădejde, izbândă, când perdere, turburare, desnădăjduire... Norul se împrăștie puțin... Doamne! Se vede amestecul unei bătălii!... Cei ce au năvălit sunt îmbrăcați cu fier... săgeata alunecă pe pavăză, și paloșul cu două ascuțișe taie în carne vie... Le stau împotrivă, se luptă cu furie... se pleacă săbiei lor... inimile slăbesc... fug... Pieri'a Dacia!! Stați cu inimă... arcul se întinde din nou... luptătorii se amestecă și se isbesc... piepturile goale cu pavezele... capetele descoperite cu coifurile... Departe în câmpie se văd arcuri zdrobite, fâșii de steaguri, apoi un coșciug mare, mare se ridică și o pară groaznică de foc înflăcărează cerul... Invinșii și învingătorii cad în genunchi și la lumina flăcării își dau dreapta și se iau în brațe! Fii cu inimă Dacia mea!... Tu fuseși altarul rudirei a crivățului cu pustia, a bărbăției cu mintea, a libertății cu puterea... Din această rugire, pecetluită cu sânge și lămurită prin foc, se născu un popor nou.

Astfel povestesc bătrânii.

Orașele se întemeiază și se înfrumusețează din nou... oamenii cresc în îndestulare și se înmulțesc ca nisipul mării... pământul se acopere cu holde aurite... Libertatea domnește ca mai înainte dar nu acea libertate pruncă, floare păpădie a pustietății ci libertatea cea bărbată și luminoasă, sau puternic și cu rădăcină țeapănă și adânc înfiptă în pământ... Sabia acum nefolositoare a războinicului sta spânzurată în coliba sa... femeile zâmbesc dulce la copiii lor... chipul zbârcit al bătrânilor se întinde de bucurie... Pacea aduce legea care chezășuește iar nu asuprește... legea rod al libertății... legea care apără pe cel slab de nedreptate și nu apasă pe sărmanul în folosul bogatului... Și multă vreme erau numai oameni fericiți, deși se aflau bogați și mai săraci... căci nelegiuirea nu era cunoscută, și cei bogați și cei mai tari nu făceau ei singuri legea după cum le vine lor mai bine și nu puteau călca dreptul altuia. Și junii ziceau închinându-se către bătrâni: „Cinste fie părinților noștri care s'au luptat vitejește și ne au lăsat de moștenire patrie și libertate"

Cel ce nu cunoaște nevoia legii nu cunoaște ce e libertatea, căci nu poate fi libertate fără lege și acel ce nu se ține de duhul legii se leapădă de libertate.

Libertatea e îndoită: cea din lăuntru și cea din afară... ele sunt surori și una fără alta nu poate trăi. Libertatea din afară este neatârnarea țării în care naștem și după care avem dreptul de om de sub biruirea oricărei alte țări și împărății. Libertatea din lăuntru este legea. Icoana dreptății dumnezeiești, făcută prin învoirea tuturor și în care toți deopotrivă suntem supuși. Acolo unde nu e lege, nu e nici libertate, și acolo unde legea e numai pentru unii și ceilalți sunt scutiți de sub ascultarea ei, libertatea a pierit... Căci atunci asuprirea, nevoile, necazurile și sărăcia isvorăsc în lume; atunci lumea se împarte în săraci și bogați în stăpâni și robi, flămânzi și îmbuibați... atunci lumea stă în cumpănă de pieire; căci dreptatea Domnului e vecinică și ei blestemă pe omul ce alunecă în calea nedreptății. Strămoșii noștri au fost blestemați de Domnul pentru strâmbătățile lor și blestemul a trecut din neam în neam până în zilele noastre. Privegheați asupra-vă ca candela care arde, ca nu copiii voștri și copiii copiilor voștri să zică de voi: „blestem asupra părinților ce au făcut strâmbătăți"... Strâmbătatea isvorăște din silnicie, din pismă, din jefuire și din nesățiință. Legea dreptății e frăție. Și ce frăție poate fi între un om și jertfa lui, între strâmbătate și dreptate? Până când mai puteți, voi, cei ce ați călcat dreptatea, grăbiți a intra în calea Domnului, căci va sosi ziua izbândirei când vrabia se va lupta cu uliul și-l va birui, și într'adevăr zic vouă, acea zi s'a apropiat.

Universități și teatre muncitorești

In București a luat ființă în ziua de 6 Noembrie 1938 Universitatea muncitorească, printr'o ședință solemnă care a avut loc în marea sală de festivități a căminului de ucenici Obor. Infiintarea acestei universități muncitorești pleacă dela ideia că muncitorimea are și suflet, nu numai trup. Cursurile se țin seara între 7-8, dându-se o educație cetățenească, cursuri de cultură generală, cursuri de interes profesional. Astfel de universități au fost înființate la Iași, Chișinău și Cluj.

Tot în București a luat ființă și un teatru muncitoresc, numit Munca și Lumină și condus de cunoscutul scriitor Victor Ion Popa.

SOCOTELI DE PETRECERE

RASPUNSUL SOCOTELILOR DIN NUMARUL PRECEDENT

7.

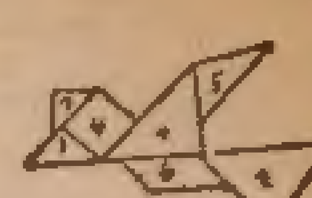

8.

9.

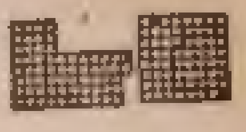

10.

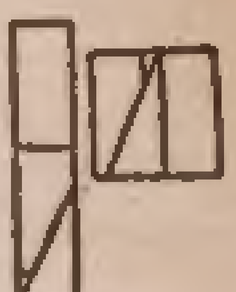

11. GREA IMPARTEALA

„Vreau să-mi împarți stofa aceasta în cinci patrate egale", zise Moș Glumici tapițerului, arătându-i bucata de stofă de mobilă pe care o vedeți în figură.

Meșterul a rămas perplex. Il puteți ajuta Dvs.?

12. PROBLEMA CU CIFRE

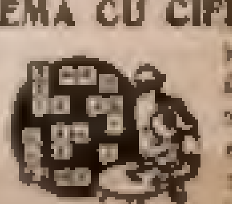

Fratele mai mare al lui Buflică, Demostene, e de părere că problemele lui Moș Glumici sunt doar pentru copii. I-a dat Moș Glumici opt bucăți de carton compuse din pătrățele, pe cari erau scrise numere diferite, așa precum se vede în ilustrație. Și i-a spus apoi: „Așează bucățile de carton astfel încât să ai 7 rânduri cari să-ți dea, fiecare totalul 33".

13. CLOPOTELE

Sunt trei clopote în clopotniță. 1, 2 și 3. Fiecare de altă mărime și cu alt sunet. Firește, după ordinea în care sunt trase variază și armonia clopotelor.

Câte combinații de sunete se pot face cu aceste clopote?

14. PATRATUL ALB

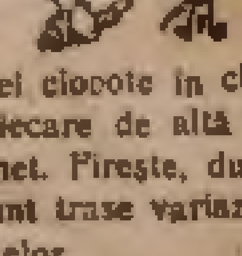

Din figurile negre de carton (cinci la număr și toate negre) să scoatem un patrat alb. Cum? Prin așezare potrivită. Insă astfel potrivită încât figurile să se lipească pe laturi întregi, margine la margine.

CU MOLDOVENII PE DON

CUM INGHITE UN FLUVIU RUSESC CÂTEVA BATALIOANE SOVIETICE

Au tăcusit și mitralierele, „de frigul nopților: când tușesc „par'că le simți clănțănind, așa dârdâie în lăcrăluna lor sinistră. Și nu mai amoțesc, nici ele nici puștile de câteva zile. In ultima vreme, cel puțin, ar fi meritat să se mai odihnească, după atâta treabă bună împlinită în carnea vrăjmașului.

De săptămâni întregi, linia de rezistență a Marei noastre Unități este un adevărat atelier: un întreg șantier, având în spate căldurească adăposturi construite împotriva iernii. Aci, la doar câțiva kilometri sud de Don, Moldovenii noștri nu prea au parte să stea cu mâinile în sân. După înverșunatele contra-atacuri ale inamicului de săptămâna trecută, informațiile și prizonierii ne destăinuiau deunăzi că în sectorul nostru se masează iarăși puternice forțe sovietice.

Nici nu ai nevoe să capturezi prizonieri s'au să aștepți rapoartele recunoașterilor, ca să deslușești apropierea atacurilor. Le simți ivirea prin nenumărate semne și indicii mărunte, uneori imponderabile: cum bate pulsul sângelui într'o plagă care se va deschide, tot așa te vestesc de pornirea contra-atacurilor unele zgomote, pregătiri și svonuri, mai ales svonurile, care aci aleargă mult mai iute decât gloanțele...

ATAC DE NOAPTE

Ne-au găsit deci treji și pregătiți de chindie acum trei nopți, când au pornit primul atac. Până atunci, nopțile ne erau mai blânde decât zilele. Nu a fost întotdeauna, nu este pretutindeni așa. In sectorul nostru, însă, mai a'es de când cu ploile, care aduceau Donul mânios și umflat de ploi, noaptea coboară după fiecare înserare cu făgăduiala unei existențe mai libere, mai puțin gârbovite...

De data aceasta, împușcăturile ne-au repus pe picioare înainte ca întunericul să se fi așternut de-a binelea. Cumplita partidă a ținut trei zile bine bătute; și bine bătute au rămas până la sfârșit și Batalioanele inamice care sperseră să afle loc de spărtură în sectorul nostru de sdraveni Moldoveni.

Facem bilanțul isprăvii strânși la sfat în jurul căpitanului nostru. Cu degetele mânjite de glodul tranșeei strângea o scrisoare primită adineaori de-acasă. I-a sosit la vreme, ca să-l odihnească de insomniile ultimelor trei zile. Trei zile în cursul cărora oamenii Marei noastre Unități și-au reînoit voinicește puterile, vărsând torente de muniții asupra companiilor sovietice, care tot atacau. Trei zile dealungul cărora nu mai deslușeau dacă siluetele vrăjmașe din fața pozițiilor erau ceasite de umbră sau secerate de mitralierele noastre din flancuri. Pe urmă, când i-am simțit istoviți, a venit vijelia contra-atacurilor noastre, l-a bătut pământul și fluviul atunci. Aripa noastră dreaptă a făcut safteaua, svârlindu-i peste Don; mai rezista ici și colo câte un pâlc, pe apucate. Ceilalți, câți nu se duseseră calea vecinicei, au eșuat cu bărcile în Don unde la ceasul acesta trebue să tacă molcum, cu gurile pline de spumă...

Inaintarea noastră, — acum, când ne-am desmeticit din fierbinteala atacurilor, — este de câteva kilometri. Asta este a doua saltea, — a iernii... De unde fusesem avertizați că gerul sosește ca aliat al ciolovecilor, iată că vremea răpezii se dovedește prielnică Moldovenilor noștri. La țărmuri, poleita de ghiață a fluviului s'a îngroșat: Să vedem dacă și pe restul iernii se va purta viscolul tot atât de neomenos cu tovarășii lui, cu cuceriii din Siberia și omătului.

O UNITATE DE VÂNĂTORI DE MUNTE, IMPRESOARĂ ȘI IA UN NUMĂR MARE DE PRIZONIERI IN CAUCAZ

Intr'o regiune din Caucaz se dau de câtva timp lupte grele între forțele româno-germane care înaintează fără întrerupere și unitățile sovietice care rezistă disperat pe poziții bine organizate.

Pentru desfășurarea operațiunilor viitoare, o mare Unitate de Munte a cucerit câteva înălțimi, unde inamicul se cramponase și prin contraatacuri succesive încerca să întârzie înaintarea românilor. O formațiune din acea Mare Unitate s'a avântat într'o luptă îndrăzneață cu inamicul mult superior numericește și pătrunde adânc în dispozitivul acestuia. Săgeata românească produce panică în rândurile vrăjmașe. Prin această temerară acțiune, Unitatea română a rămas izolată de restul forțelor, angajate și ele în luptă.

Cleștele bolșevic se strânge în jurul românilor din ce în ce mai mult, amenințând închiderea oricărei portiți de retragerea românilor, în cazul când ei ar fi fost înfrânți.

In tabăra inamică s'a crezut la un moment dat că vânătorii români intrați în cleștele inamic vor fi complet decimați. In acest scop, bolșevicii și-au regrupat toate unitățile care luptau răzleți și s'au năpustit asupra vânătorilor pentru a-i împresura și captura. Socoteala aceasta a dat greș căci românii nu se lasă intimidați și trec la un contraatac înverșunat. Rând pe rând avalanșele de bolșevici ce păreau fără sfârșit sunt sfărâmate, lăsând pe teren un număr mare de morți. Vânturați de-a-valma ca la un mare ospăț. In cele din urmă, românii s'au năpustit la baionetă, folosind câte odată patul armei, târnăcopul și chiar lopata. Se face mare învălmășeală în rândurile bolșevice. Buimăciți de această sdravănă și îndrăzneață ripostă, sovieticii părăsesc câmpul de luptă uitând de tot materialul de luptă.

Indârjirea vânătorilor de munte nu mai cunoaște margini în lupta corp la corp. Sunt stăpâni pe situație. Pe văi, pe coline, fug în debandadă aceia care cu un ceas mai înainte se repeziseră ca fiarele asupra românilor.

Ici colea, câte o mitralieră s'au branduri răspund anemic. Pe râpele munților, vânătorii se cațără acum cu multă dibăcie și sprinteneală și reduc la tăcere toate cuiburile de rezistență care mai clănțăne din ce în ce mai rar. De prin vâlcele ies pâlcuri, pâlcuri de bolșevici și cu mâinile întinse cer îndurare vânătorilor. Sunt mulți, și rămân în urmă formând o coloană de oameni scoși din luptă, căci vânătorii merg înainte până la ocuparea ultimelor poziții. Exploatează succesul. Se face numărătoarea prizonierilor. Sunt 800 la număr. Au fața pământie și suptă. N'au mâncat de câteva zile. Se reia legătura cu restul forțelor române și Comandantul Marei Unități, felicită călduros pe bravii vânători care pe contul lor trecuseră cea mai frumoasă biruință.

Cu acest prilej se verifică încă odată, că românii își menține elanul și stăpânirea de sine în situații critice și iubesc cu îndrăzneală atunci când inamicul nu se așteaptă. Felul cum știu să lupte românii în atac și apărare întrece uneori închipuirea. Vitejia noastră armată se acoperă de glorie pe meleaguri străine, cu un inamic mult superior numericește, pe teren desfundat și pe orice vreme rea.

SUBMARINELE DE BUZUNAR IN MAREA NEAGRĂ

Inaintarea trupelor germane și aliate în sectorul Tuapse a creat grele dificultăți flotei sovietice din Marea Neagră, care trebuia să se îngrijească de evacuarea trupelor și materialului terestru. Disponibilitățile navale ale rușilor pentru această evacuare sunt acum foarte reduse. In Iunie 1941, în momentul în care intrau în război, rușii aveau în Marea Neagră o flotă de 145 nave reprezentând 420.000 tone deplasare. De atunci aceste nave au fost greu încercate și mai cu seamă convoaiele care au navigat necontenit dela începutul războiului între Odesa și Baku au fost luate ca țintă de bombardierii germane și române, de submarinele și măsurile italiene. Un expert militar turc socotește că rușii nu mai au în Marea Neagră decât maximum 25 nave în condiții de plutire, reprezentând 75.000 tone. Cum nave de construcție nouă nu vin să compenseze pierderile suferite de flota sovietică și cum după căderea Sevastopolului și a Novorosiiskului repararea avariilor a devenit cu desăvârșire grea, flota sovietică va continua să diminueze în ceea ce privește forța și înarmarea. Comandamentul naval al Axei nu dispune în Marea Neagră de nave mari, dar pe calea ferată și pe căile terestre sau fluviale, i-au sosit submarine care acum, având baza lor la Sevastopol au teatru de acțiune apele mărginindu-se cu coasta caucaziană.

Italienii au acceptat, studiat și realizat în acest război, ca de altfel și în războiul precedent, niște nave mici cu o putere maximă și o deplasare minimă. Incă din 1917-1918 Italia a pus în acțiune în Adriatica primele lansatoare de torpilă care puteau să depășească piedicile și să pătrundă în porturi. In 1941 ei au realizat ambarcația torpilă sub numele de „mijloc de asalt". Este vorba de o ambarcație cu motor, încărcat cu exploziv și îndreptată spre inamic de un pilot care este așezat pe un scaun în formă de sea catapultabilă. In ultimul moment pilotul, care poartă o salupetă impermeabilă, trage de o manetă care-l azvârlă în mare împreună cu scaunul pe care șade, în vreme ce „mijlocul de asalt" își accelerează viteza îndreptându-se spre țintă. Pilotul azvârlit în mare nu mai poate nădăjdui la o salvare. Italienii au întrebuințat pe omul-torpilă la Malta, Alexandria, Gibraltar și Suda.

Italienii anunță că de mai multe luni se slujesc în Marea Neagră de un nou tip de submarine, de un submarin în miniatură, sau cum a fost numit „de buzunar". Efectivul acestui submarin italian este de patru unități: un ofițer și trei oameni. Este vorba de un submarin în adevăratul

înțeles al cuvântului, căci are și o autonomie destul de însemnată.

Nu cunoaștem amănuntele de construcție, dar știm că spațiul interior este foarte restrâns; că un coridor strâmt central dă spre toate organele vitale; că acest submarin care dela echipajul lui să se contorsioneze până la muchii atunci când îl manevrează. Mai știm că înăuntru este o temperatură foarte ridicată și că oamenii nu pot sta decât în sort; că fiecare dintre oamenii echipajului cuprins fiind și comandantul, face cu schimbul de santinelă la turelă și că coboară din rând pentru a potrivi unul din motoare sau a supraveghea cadranul numeroaselor manometre și valvele. Echipajul de patru oameni al submarinului miniatură italian nu izbutește să totalizeze un secol în ceea ce privește vârsta lui.

Aceste unități constituesc un element atât de agresiv, încât ele constituesc aproape un coșmar pentru marinarii ruși, care nu pot bănui că acest mic dar viguros instrument de luptă.

ARDELENII INVINGĂTORI

Pentru degajarea Stalingradului, comandamentul sovietic a încercat nenumărate atacuri împotriva forțelor noastre, care au legat brâu de foc în jurul acestui oraș în ruine. Cum se aruncă lupii prinși în curse, în salturi disperate, gata să sfâșie, — unitățile sovietice fac eforturi neputincioase pentru a străpunge centura forțelor germano-române.

La Sud de Stalingrad, o Mare Unitate de ardeleni, aflată în apărare, a sugrumat orice încercare bolșevică de a scăpa din strânsoarea cleștelui de foc și de sub apărarea îngrozitoare a cerului răscolit de aviația asediatorilor.

Dela sfârșitul lunii Octombrie și până azi, furia disperării inamicului s'a desfășurat aproape zilnic și în acest răstimp, Moscova nu a putut anunța nici cea mai mică victorie împotriva forțelor de încercuire, în acest sector românesc de luptă. Ardelenii noștri au rezistat cu suprema îndârjire și au respins cu vânjoșie eroică, toate aceste atacuri nebunești ale bolșevicilor înnebuniți de mizerie și de frigul din ultimul timp.

Incepând cu incursiunile sovietice din noaptea de 8—9 Noembrie, această Mare Unitate românească a învins puternicele lovituri vrăjmașe, stăpânind permanent situația. In deosebi, la 12 Noembrie lupta a fost o crâncenă măsurare de forțe, inamicul atacând cu toată hotărârea de a răsturna pozițiile noastre de apărare, fără nici un rezultat însă.

Ca și la Don, la sud de Stalingrad trupele române au realizat un adevărat zid de foc și piepturi. Datorită acestui fapt, s'a înaintat tot mai adânc în oraș, în timp ce rușii nu au ajuns să recâștige nici un petec de pământ, fie aici, unde și-au concentrat efortul de despresurare, fie la Don, unde au încercat să spargă frontul pentru a întoarce și a răsturna liniile noastre din jurul acestui oraș al Țarului roșu.

In aceste lupte, rezistența ardelenilor noștri bravi s'a transformat într'o nouă victorie, capturându-se totdeodată prizonieri și material de război sovietic.

Este încă o biruință, pe care o înscriu cu foc și sânge ardelenii, în calendarul neamului, iubitori de țară, pentru România cea de mâine.

O ALTĂ BIRUINȚĂ A ROȘIORILOR

Pe Don, sovieticii au dat nenumărate și grele atacuri asupra liniilor noastre de rezistență. Pentru a putea străpunge frontul, vrăjmașul a aruncat în luptă tancuri grele și un mare număr de oameni. Incepând dela 1 Noembrie, sectorul unei Mari Unități de Cavalerie a fost aproape zilnic asaltat de forțe masive rusești și tot de-atâtea ori au fost respinse cu pierderi grele pentru inamic.

In prima zi a lunei bolșevicii au aruncat în lupte câteva mici unități pentru a lăsa românilor impresia că sunt puțini la număr. A doua zi, numărul unităților atacatoare a sporit și cu fiecare zi ce venea, atacul se repeta cu forțe din ce în ce mai mari. Toate aceste atacuri erau date cu scopul de a slăbi rezistența călăreților și la momentul oportun printr'un efort îndrăzneț să poată cuceri poziția pe care se fixaseră mândrii noștri roșiori.

In ziua de 19 Noemvrie atacul bolșevicilor a culminat. Din zorii zilei, sectorul ocupat de roșiori e bombardat aproape metru cu metru de artileria grea inamică. De după o muche de deal își fac apariția și tankurile. Sunt multe la număr și mari. Toate bune de nimerit pentru tunurile antitank. Se angajează o luptă aprigă, în care roșiorii noștri se bat voinicește cu un dușman mult superior numericește. Nu cedează un metru din ce au în stăpânire pentru a nu spori dușmanului speranțele că ar putea culege vreo biruință. Rând pe rând pohoațele bolșevice sunt sparte iar monștrii de oțel înțepenesc în gropile mari de obuze.

In această vâltoare, falnicii roșiori porniți din Arad, Timișoara și județele dobrogene fac minuni de vitejie: luptă aci străjeri de hotare sfărâmate vremelnic și croiesc drum înspre pozițiile inamicului acei roșiori care în marșul lor de biruință au pricinuit inamicului mari pierderi.

Nu se vede cerul de fum, iar ciripitul mitralierelor nu mai este auzit de nimeni. Grenadele răbufnesc în toate părțile și aruncă în aer ciosvârți de ruși. N'au timp să se desmeticească din această aprigă încleștare cu moartea, când voinicii roșiori trec la baionetă. Buimăciți, rușii care primiseră ordin să străpungă cu orice chip linia stăpânită de Marea Unitate de Cavalerie sunt nimiciți pe loc având mari pierderi.

Frumoasa biruință a roșiorilor pe Don, adaugă încă o verigă la lanțul de aur al victoriilor românești, împotriva unui dușman care face inutile încercări pentru a scăpa de agonia în care se zbate.

ULTIMELE ȘTIRI

Noemvrie

Joi

26

1942 — 11

Ort. Sfântul Cuvios Stelian Paflagonul și Cuv. Părinte Alipie Stâlpnicul († 608).
Cat. Sfântul Silvestru.
Prot. Conrad.

„Ca și Columna lui Traian, suntem unde am fost și rămânem unde suntem."

(Mareșal Antonescu)

Joi 26 Noemvrie — 11 — C. R.

INTERNE

Un an de când România a aderat la pactul anticomintern

S'a împlinit zilele acestea un an de când România a aderat la pactul anticomintern. România a păstrat întotdeauna față de comunism o categorică dârzenie, iar atunci când Fuehrerul Marelui Reich a ridicat spada împotriva fiarei ce pândia la hotarul Europei, noi ne găseam alături de marele conducător german, cu un certificat dinainte câștigat.

Recensământul invalizilor, orfanilor și văduvelor de război

Președinția Consiliului de Miniștri a dispus să se facă un recensământ general al Invalizilor, Orfanilor și Văduvelor de război precum și a celor asimilați prin lege cu aceste categorii. In cursul lunei Noembrie se înregistrează Invalizii, Orfanii și Văduvele din războiul actual, iar în luna Decembrie se vor înscrie Invalizii, Orfanii și văduvele din războiul trecut.

Școli primare cu internat pentru orfanii și fiii invalizilor din război

Ministerul apărării naționale a decis înființarea unui număr de școli primare cu internat, pentru orfanii și fiii invalizilor din războ'.

Aceste școli, cari vor purta fiecare numele de „Colegiul militar Mareșal Ion Antonescu", se vor înființa în orașele Arad, Brașov, Tg. Ocna, Cozia.

„Aceste instituții — spune textul decretelor apărute azi în „Monitorul Oficial" — au drept scop de a forma din copiii celor ce și-au sacrificat viața sau sănătatea pentru Patrie, cetățeni vrednici, însuflețiți de spirit de muncă cinstită, în orice ramură de activitate ar fi chemați să lucreze".

Elevii sunt interni, având întreaga întreținere gratuită.

Fiecare școală va funcționa cu clasele I—IV-a primară.

Decret lege pentru suspendarea unor pedepse

Printr'un decret-lege publicat în „Monitorul Oficial", s'a suspendat judecarea unor procese și executarea pedepselor infractorilor care fac parte din elementele armatei, justițiabili, atât de instanțele penale ordinare, cât și de instanțele militare din zona interioară. Decretul s'a publicat în întregime în „Monitorul Oficial" No. 831 din 16 Noembrie 1942.

Pentru „Palatul Invalizilor"

Suma subscrisă până acum pentru ridicarea Palatului Invalizilor, se cifrează la totalul de 115.749.814 lei.

Invalizii au locuri rezervate în trenuri

Toți invalizii cari pleacă din București, pentru a avea loc în tren se vor prezenta la postul de jandarmi al legiunii C. F. R. din Gara de Nord, pentru a fi conduși de un jandarm în vagonul destinat transportului lor.

Toți invalizii de război cari vin în București, se vor prezenta la postul de jandarmi al legiunii C. F. R. pentru a primi relațiile necesare, iar cei cari vin în tranzit către alte garnizoane, vor fi îndrumați, adăpostiți și hrăniți în locurile special amenajate în acest scop în gara București-Nord.

Corpul didactic contribue pentru „Palatul Invalizilor"

Eforia Ostășească pentru militari și invalizi a primit următoarea adresă din partea Casei de Economie, Credit și Ajutor a Corpului didactic.

Domnule Director,

La apelul Dvs. Nr. 1117 din Octombrie a. c. avem onoarea a vă aduce la cunoștință că direcția generală a acestei instituțiuni, în unanimitate cu consiliul de administrație, au hotărît să prevadă în bugetul anului care începe la 1 Ianuarie 1943, o sumă pentru subscrierea la construirea „Palatului Invalizilor". In afară de aceasta s'a făcut apel și la membrii corpului didactic de toate gradele din învățământ, din întreaga țară, ca să subscrie prin această instituție, acordându-li-se credite suplimentare ceeace a fost adus la cunoștința membrilor prin ziare și radio.

Director general (ss) Gr. Tăușan

Oaspete italian în Capitală

Eri a sosit în București, pentru un ciclu de conferințe, Ex. Sa d. prof. Salvator Riccobono, membru al Academiei Regale Italiene.

EXTERNE

Regele Mihai I este simbolul unirii românești

Cu ocazia aniversării zilei de naștere a M. S. Regelui Mihai I, ziarul francez „Petit Journal" consacră un articol României, arătând că țara noastră a manifestat întotdeauna desăvârșita ei unitate de sentiment pentru Coroană, cât și legătura care există între națiune și guvern.

M. S. Regele Mihai I a luat conducerea țării într'o epocă foarte critică, iar astăzi, când participarea României la lupta contra bolșevicilor exprimă străduința pe care această țară o face spre a-și asigura existența, Regele Mihai I este mai mult ca oricând simbolul acestei uniri.

S'a creiat Falanga Africană

Primul ministru francez, d. Laval, în înțelegere cu mareșalul Pétain, într'un comunicat difuzat la Radio, a declarat constituirea Falangei africane, adică a unor unități de voluntari chemați să recâștige coloniile răpite de Anglo-americani. Inrolări de voluntari și ostași din armata franceză se primesc în toată Franța.

Neînțelegeri în Sovietul Suprem dela Moscova

Postul de radio Moscova a difuzat un comunicat în care arată că din lipsa de combustibil din Rusia tractoarele nu au putut face la timp însămânțările și din această cauză suferă și populația civilă și frontul. Acum nu este timp de neglijențe criminale, — încheie comunicatul.

Anarhia în regiunile ocupate de anglo-americani

Știri sosite din Africa de Nord franceză confirmă că în regiunile ocupate de americani, domnește anarhia și desele rebeliuni ale indigenilor ilustrează starea de spirit ce domnește în aceste regiuni. Poliția americană a interzis circulația după orele 21, străzile sunt patrulate, s'a cerut depunerea armelor de către cetățeni până la 25 Noembrie. De asemenea americanii au decretat și mobilizarea evreilor din Algeria.

Fuehrerul a felicitat pe președintele Portugaliei cu ocazia aniversării sale

Cu ocazia aniversării nașterii sale, d. General Carmona, președintele republicei portugheze a primit o telegramă de felicitare din partea Fuehrerului, redactată în termeni foarte cordiali.

Apelul Mareșalului Petain către populația din Africa

Mareșalul Petain a adresat prin postul Vichy, un apel către populația din Africa, cerându-i să rămână credincioasă patriei-mame. In continuare, mareșalul Petain a cerut celor trei armate, aviației, marinei și armatei de uscat, să reziste cu hotărîre împotriva oricărui atac, căci trebue să mai rămână o parte a imperiului deasupra căreia să fluture steagul francez.

Sir Stafford Cripps a fost exclus din guvern

D. Cripps, care făcea parte din guvernul englez și era desemnat ca succesor al lui Churchill, a fost exclus din guvern. Odată cu d. Cripps a mai fost exclus și colonelul Llewellin.

Repatrierea prizonierilor francezi din Germania

Duminică a sosit la Lyon, un transport de prizonieri de război francezi venind din Germania, care au fost eliberați pe baza schimbului de lucrători. Primirea lor s'a făcut în cadrul unei solemnități deosebite.

Marocul spaniol și planurile engleze

Planurile engleze pentru răpirea Gibraltarului Spaniol, nu se mulțumesc cu aceasta, ci pregătesc și răpirea zonei din Maroc. Pentru aceasta se servesc de asertiunea mincinoasă că Marocul Spaniol a devenit un refugiu pentru agenții Axei.

Pierderile aviației britanice

In cursul incursiunei dela 22 spre 23 Noembrie au fost doborîte 13 avioane britanice de artileria antiaeriană germană. Cu această ocazie și-au găsit moartea peste 80 de aviatori.

Declarațiile Amiralului Muselier

Amiralul Muselier, fostul comandant șef al forțelor navale franceze a dat un interview ziarului englez „Sunday Times" în care își exprimă temerea că, Axa poate oricând transporta trupe la Bizerta și poate apăra formidabil portul și fortificațiile.

SITUAȚIA PE TOATE FRONTURILE

Ofensiva rusească în marele cot al Donului pe cale de a se transforma într'o grea înfrângere

Mult trâmbițata ofensivă rusească a început prin două șocuri dintre care unul a fost întreprins la Sud-Vest de Stalingrad, iar celalt venind din Nord, caută să pătrundă în marele cot al Donului. Ambele direcții de șoc lasă să se întrevadă planul conducerii militare sovietice de a tăia retragerea trupelor germane, cari luptă la Stalingrad.

Ofensiva rusească a avut de rezultat pătrunderea în frontul de apărare de pe Don. Reacțiunea germană s'a dovedit însă și de data aceasta promptă, luându-se contra-măsuri eficace. Fapt este că intensitatea atacurilor sovietice a slăbit ceeace dovedește eficacitatea contra-măsurilor germane.

Tocmai din motivul că marele comandament german se aștepta la ofensiva rusească, toate măsurile au fost luate din timp, astfel că și această nouă încercare rusească va da faliment.

Rușii au mai încercat și de altă dată ofensive de felul acestora. Au obținut chiar succese inițiale împingând frontul german înapoi. Ori succesele inițiale rusești s'au soldat mai târziu cu pierderi uriașe pentru comuniști. Armatele roșii au fost încercuite și nimicite complect. Se pare că rușii se găsesc din nou în aceiași situație.

Comunicatul german arată că în grelele și schimbătoarele lupte din ultimele două zile au fost nimicite mai multe sute de tancuri.

Formațiunile aviației germane și române au participat mereu la luptele terestre.

In celelalte sectoare ale frontului n'au fost acțiuni mai importante.

In regiunea gurilor fluviului Volhov, trenuri de transport inamice au fost nimicite prin atacuri aeriene.

FRONTUL AFRICAN

Acțiunile de pe frontul african sunt caracterizate prin stăpânirea cerului de către forțele Axei.

Mai multe vase de transport, pacheboturi și un distrugător au fost greu lovite în fața coastei Algeriene. Gări și trenuri în mers au fost bombardate dela mică înălțime de forțele aeriene germano-italiene. Atacuri gigantice au fost date împotriva aerodromurilor inamice, cu care prilej au fost nimicite numeroase avioane, iar terenurile pentru decolare au fost făcute impracticabile.

Toate drumurile navale din fața coastelor nord-africane sunt supraveghiate cu toată atenția de aviația Axei sau de submarinele cari au dat și dau numeroase lovituri vaselor inamice.

Pe fronturile terestre din Cirenaica și Tunisia nu se semnalează acțiuni mai importante. Beligeranții caută să-și concentreze forțele pentru a porni la noui atacuri.

In prezent trupele Axei nu mai au contact cu trupele britanice din Cirenaica decât prin ariergardă.

Un alt eveniment african este trecerea trupelor franceze din Africa de Vest de partea lui Darlan.

FRANȚA TRĂDATĂ VA LUA MĂSURI CONTRA TRĂDĂTORILOR

In ziua de 23 Noembrie a avut loc la Paris în sala Wagram, un meeting, organizat de partidul popular francez.

Au luat cuvântul: fostul secretar de Stat Benoist Mechin și d. Jaques Doriot.

Primul a declarat între altele că imperiul francez a căzut victimă trădării și loviturilor date de anglo-saxoni. Germania, a adăogat d-l. Benoist Mechin — a oferit guvernului francez o colaborare cu forțele armate germane și de atunci se așteaptă mereu răspunsul guvernului francez. Oratorul a cerut să se declare imediat războiu Angliei și Statelor Unite, precum și punerea în acțiune a flotei franceze pentru recucerirea Africei de Nord.

Asistența a cerut declararea războiului împotriva Angliei și Statelor Unite.

Tipografia Societatea Anonimă de Editură și Arte Grafice „DACIA TRAIANA", București Str. Sărindar, 6-7-8 (tel. 3.84.30), înmatr. sub Nr. 158/1942 la Reg. Oficiului Comerțului București. Tipărită la 26.XI.1942